

Arrest

nr. 175 813 van 5 oktober 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE EERSTE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 17 mei 2016 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 5 mei 2016 tot binnenkomstweigering met terughouding – asielzoeker (bijlage 11ter), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op dezelfde dag.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 augustus 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 18 augustus 2016.

Gelet op de beschikking van 5 september 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 september 2016.

Gehoord het verslag van eerste voorzitter C. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. LIPS, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 5 mei 2016 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de gemachtigde) een beslissing tot binnenkomstweigering met terughouding – asielzoeker (bijlage 11ter), ter kennis gebracht aan de verzoekende partij op dezelfde dag. Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve stelt de Raad de onontvankelijkheid van het beroep tot nietigverklaring vast.

2.1 Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de eerst voorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* werd het volgende gesteld:

“De bestreden beslissing betreft een beslissing tot binnenkomstweigering met teruggedrijving - asielzoeker (bijlage 11ter). De verzoekende partij werd blijkens de gegevens waarover de Raad beschikt, vrijgesteld en zodoende toegelaten tot het grondgebied.

Het beroep komt onontvankelijk voor wegens gebrek aan belang.”

2.2 Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

2.3 Op 18 augustus 2016 dient de verzoekende partij een verzoek tot horen in. Ter terechtzitting van 14 september 2016, alwaar zij uitdrukkelijk uitgenodigd wordt te reageren op de in de beschikking van 12 augustus 2016 opgenomen grond, stelt de verzoekende partij dat: *“haar asielaanvraag in behandeling is bij het CGVS en dat zij op 26 mei 2016 haar interview aldaar gehad heeft. Zij heeft door het behandelen van haar asielaanvraag een tijdelijk verblijfsrecht, waardoor de bestreden beslissing impliciet maar zeker is ingetrokken door VwP.”*

2.4 De Raad stelt vast dat de verzoekende partij ter terechtzitting niet betwist dat zij is vrijgesteld en zodoende toegelaten werd tot het grondgebied. Door te stellen dat haar asielaanvraag in behandeling is bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en dat zij op 26 mei 2016 haar interview aldaar gehad heeft, en waar zij meent dat zij door het behandelen van haar asielaanvraag een tijdelijk verblijfsrecht heeft waardoor de bestreden beslissing impliciet maar zeker is ingetrokken door de verwerende partij, doet zij geen afbreuk aan de vaststelling in de beschikking van 12 augustus 2016 dat zij werd vrijgelaten en toegelaten tot het grondgebied. Zodoende doet zij hiermee evenmin afbreuk aan de vaststelling dat het beroep onontvankelijk voorkomt wegens gebrek aan belang.

Het beroep tot nietigverklaring is, gelet op het ontbreken van het wettelijk vereiste belang, onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf oktober tweeduizend zestien door:

mevr. C. BAMPS,

eerste voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De eerste voorzitter,

M. DENYS

C. BAMPS